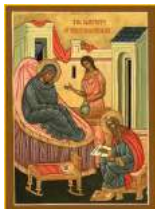

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

"Proorocule si Inaintemergatorule al venirii lui Hristos, dupa vrednicie a te lauda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; ca nerodirea celei ce te-a nascut si amutirea parintelui tau s-au dezlegat intru marita si cinstita nasterea ta, si intruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovaduieste".
(Troparul Sfantului Ioan Botezatorul)

Viața ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi, și iarăși către pătimire bărbătește pornindu-te, necredința persienească ai muștrat. Drept aceea, Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Ioane, pururea pomenite. (Troparul Sfantului Ioan cel Nou de la Suceava)

De dulceața gurii tale celei sfințite se îndulcește Biserica și de focul râvnei tale se minunează cetele cerești, că ostenindu-te în tălmăcirea sfințelor învoățături ale părinților celor de demult, ai dăruit turmei tale bucuria cunoașterii lui Dumnezeu, Sfinte Ierarhe Grigorie.
(Troparul Sf. Grigorie Dascalul)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 19 - 25 IUNIE

Miercuri 21 iunie:

Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel ..... 6.00 PM

Vineri 23 iunie:

Paraclisul Maicii Domnului ..... 6.00 PM

Sâmbătă 24 iunie: **NASTEREA SF. IOAN BOTEZATORUL**

Utrenie, Sfânta Liturhie și Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.00 PM

Duminică 25 iunie:

Utrenie și Sfânta Liturhie ..... 8.30 AM

SERBAREA SCOLII DUMINICALE ..... 12.00 PM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

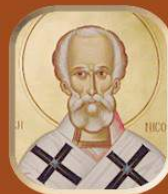
SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

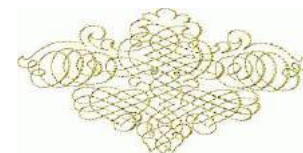
tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA SFINȚILOR ROMANI

În vremea aceea, pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileei, a văzut pe doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari; și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și, de acolo mergând mai departe, a văzut pe alți doi frați: pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele, și i-a chemat. Iar ei, îndată lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor. (Matei 4, 18 - 23)

Este de folos creștinului începător să-i povățuiască în credința pe cei apropiați?

A devenit un obicei în timpul nostru ca fiecare să îndrume și să învețe pe aproapele, deși adesea devin învățători cei care n-au făcut nici măcar câțiva pași în viața creștină, ci doar au privit la ea din depărtare. Se întâmplă des deci ca omul care și-a petrecut toată viața în necredință și în păcate, după ce s-a pocăit și și-a schimbat puțin modul de viață, după ce a mers de câteva ori la biserică sau a stat câteva zile în mănăstire, după ce a aflat unele legi și viziuni creștine și a făcut cunoștință cu unele reguli și rânduieli bisericești, să înceapă să-i învețe, să-i mustre pe apropiații săi - prieteni, rude -, să-i acuze de necredință, uneori chiar de slujirea satanei. Deseori se observă că omul nou convertit, care a lăsat de curând viața păcătoasă, care a început imediat să învețe, să mustre, să-i îndrepteze pe apropiați, să-i întoarcă la credință, să le salveze sufletele, se împiedică singur, cade și se întoarce la vechea viață păcătoasă; iar cei muștrați de el, văzându-l pe dânsul într-o astfel de stare deplorabilă, îi atribuie creștinismului neputința și se întorc de pe calea Bisericii, de la Dumnezeu.

Majoritatea dintre noi, cum citește ceva educativ sau sesizează un gând oarecare interesant, o cugetare din cărțile duhovnicești, se grăbește să i-o ofere aproapelui spre știință, să-l înțeleptească, se grăbește să-i dea un sfat, să folosească o regulă sau alta de la Părinți, deși noi înșine încă nu am folosit aceste reguli și nici nu avem de gând să le folosim. Deseori cei care se convertesc nu trăiesc credința, ci doar înțeleg anumite lucruri din creștinism, le răstălmăcesc, le comunică aproapelui, nefolosindu-se ei înșiși de bogăția lor! Astăzi toată viața religioasă a omului începe și se încheie în cap, neajungând la inimă; intră cunoștințele religioase prin auz, prin rațiune, se învârtesc în minte, sunt revăzute, deseori sunt transformate după bunul plac al fiecăruia și tot atunci prin limbă sunt scoase în afară, se prezintă celor din jur ca ceva luat din experiența duhovnicească adevărată, "din viața însăși. Omul care învață nu din experiență duhovnicească, ci din cunoașterea livrescă, după cuvintele Sfântului Isaac Sirul (cap. 1), este asemenea pictorului care, fâgâduind apă celui care însetează, o desenează cu culori pe perete. Problema constă în aceea că cel care s-a încredințat prea devreme învățării rămâne singur, fără rod, pasiunea aceasta devine un mijloc de a se ocupa de sine, de a se vedea pe sine, cu neputințele sale, de a căuta propria vindecare. La baza fiecărei învățări greșite stau vanitatea, părerea de sine, prețuirea de sine, mândria minții. La fel pot acționa vorbirea deșartă, abaterea de la efortul luptei lăuntrice cu sine, și ele pot schimba acest efort cu unul ușor - acela de a-i înțelepți pe alții.

Lumea întotdeauna a suferit de această patimă. Toate personalitățile tindeau să învețe și să atragă spre ele prin gândirea lor; toți filosofilor, gânditorii religioși, conducătorii ereticilor se străduiau intens să-și răspândească ereziile; fiecare sectă religioasă dorește să-i prindă pe, cât mai mulți în plasa sa. Poate exista o mulțime de stimulente lipsite de har, de îndemnuri pentru a predica și a-i atrage pe alții în credința lor. De aceea nu trebuie să avem încredere în aceste avânturi de „răvnă” lăuntrică - pentru a-i întoarce pe toți pe calea adevărului, așa cum făceau Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți - luminătorii Bisericii - prin harul lui Dumnezeu. Patimile rele, care se ascund în noi, ne sugerează să trecem de la grija pentru mântuirea sufletului nostru la grija pentru mântuirea altora, și în acest fel ele primesc libertatea de a se afla în inima noastră; mântuind pe alții, noi putem pieri. Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră, spune Apostolul Iacov (Iacov 3,1).

Iată ce afirmă despre aceasta Sfinții Părinți: Un bătrân a spus: „Nu începe să înveți prematur, altfel tot timpul vieții tale vei fi nedesăvârșit după gândire.” Ava Pimen cel Mare spune: „Să-l înveți pe aproapele este la fel de potrivit cugetării smerite ca faptul de a-l muștra pe el.” Ava Isaia a spus: „Este periculos să-l înveți prematur pe aproapele, și trebuie să

ai grijă să nu cazi singur în ceea ce-l ferești pe aproapele prin învățătură. Cel care cade în păcat nu poate să învețe pe altul cum să nu cadă într-însul.”

De asemenea mai spune: „Aspirația de a-i învăța pe alții, după recunoașterea proprie de a fi capabil de aceasta, servește drept cauză de cădere pentru suflet. Cei care se conduc de părerea de sine și care doresc să-l înalțe pe aproapele la starea de nepătimire își duc sufletul la pieire. Să știi că, îndrumându-l pe aproapele să facă ceva, tu acționezi ca o armă cu care distrugi casa ta în timp ce încerci să zidești casa aproapelui.”

Sfântul Isaac Sirul spune: „Este bine să binecuvântezi de dragul lui Dumnezeu, dar mai bine este pentru om să se curățească pentru Dumnezeu. Mai bine îți este ție, fiind conducător și experimentat, să fii gângav decât, de la iuțimea minții tale, asemenea unui râu, să știrbești învățăturile. Este mai de folos pentru tine să ai grijă de sufletul tău, să înviezi tu din patimi decât să înviezi morții. Mulți au săvârșit minuni, au înviat morți, lucrau la convertirea celor răătăciți și săvârșeau mari minuni, prin vorbele lor mulți au fost aduși la cunoașterea lui Dumnezeu și, după toate acestea, cei care înviau pe alții cădeau în patimi urâte și dezgustătoare, se omorau pe sine și deveneau ispită pentru mulți atunci când se vedeau faptele lor, pentru că ei erau încă bolnavi sufletește și nu se îngrijeau de sănătatea propriului suflet...” „Nici dacă vei răscumpăra sute de robi creștini din robia celor necinstiți și le vei da libertate nu te vei mântui, dacă te afli în robia patimilor.”

„Binevestirea și predica nu sunt îndatoriri ale fiecărui credincios. Prima îndatorire a credinciosului este să se curățească pe sine de patimi...”

„Vanitatea și părerea de sine iubesc să învețe și să îndrume. Ele nu se îngrijesc de vrednicia sfatului lor. Ele nu se gândesc că pot provoca aproapelui o rană incurabilă printr-un sfat nepotrivit...” „[...] Pentru sfat, pentru îndrumare nu este suficient să fii evlavios, trebuie să ai experiență duhovnicească, dar mai mult, ungere duhovnicească...”

„Dacă însă omul, mai înainte de curățirea prin adevăr, se va conduce de inspirația sa, el nu va radia pentru sine și pentru alții o lumină curată, ci una amestecată, amăgitoare, pentru că în inima lui trăiește binele amestecat cu răul.”

Ava Isaia spunea: „De unde pot să știu dacă li sunt eu plăcut lui Dumnezeu, ca să-i spun fratelui să procedeze așa sau altfel? Singur mă aflu încă sub pocăință din cauza păcatelor mele.” Simțămintele cele bune sunt tăcute. Expriarea prin cuvinte atinge mai mult simțurile egoiste, rostind ceea ce lingusește iubirea noastră de sine și ceea ce ne poate pune - ni se pare nouă - într-o lumină favorabilă.”

„Fiecare dintre noi trebuie să se îngrijească de sine însuși, de sufletul propriu și de folosul sufletesc, pentru că, după cuvintele apostolului, fiecare dintre noi vom da seama de noi înșine în fața lui Dumnezeu. Dar noi ne străduim să-i înțelepțim și să-i convingem pe alții și să dovedim diversitatea argumentelor...”

„Încă n-am reușit să încep nevoința evlaviei, și deja m-am molipsit de vanitate. Încă n-am reușit să intru în pridvor, că deja visez la locul cel sfânt din interior. Încă n-am pus început bun vieții bineplăcute lui Dumnezeu, că deja îi mustru pe apropiați. Încă n-am aflat ce este adevărul, dar vreau să fiu îndrumătorul altora. Suflete al meu! Ți-a dăruit tot Domnul - simțire, rațiune, vedere, cugetare, deci cunoaște ce este de folos pentru tine! Cum visezi să arăți lumina altora, când tu însuși ești afundat în întuneric?”

Vindecă-te mai întâi pe tine însuși, iar dacă nu poți, deplânge-ți orbirea.”

Așadar, după cum se vede din cuvintele Sfinților Părinți, să înveți, să conduci, să îndrumi nu este folositor pentru fiecare, deși pare ceva laudabil; să te adâncești însă în cunoașterea neputințelor proprii, să cauți vindecarea lor este o lucrare de primă importanță pentru toți. (*DESPRE BOLILE TAINICE ALE SUFLETULUI*)